

8-10 jaar

Gesprek: Welke taak kreeg mevrouw Tuur? Lijkt het de kinderen een moeilijke opdracht? Waarom wel of niet? Hoe voelt het als je op iemand wacht? Waar wachten wij op in de adventstijd? Zijn er ook andere dingen waar mensen vandaag de dag naar uitkijken, naar verlangen?

Spel: Een van de kinderen is de deurwachter, zij/hij kijkt strak naar de deur.

De andere kinderen proberen hem of haar af te leiden. Een ander kind staat aan de andere kant van de deur en besluit zelf wanneer het binnenkomt. Kijkt de deurwachter nog op het moment dat het kind binnenkomt?

Maak het daarna iets moeilijker: de deurwachter moet aan het lachen zijn op het moment dat het andere kind binnenkomt. Lukt het om lang genoeg te lachen?

Creatief: De kinderen maken een horloge. Op de wijzerplaat staan geen cijfers en wijzers, maar een tekening van één kaars.

11-12 jaar

Gesprek: Waar kijken de kinderen naar uit voor zichzelf? Waar kijken ze naar uit voor de wereld? Als je goed oplet, zie je dan al iets daarvan gebeuren?

Spel: Leg kaartjes op tafel met de cijfers 1 t/m 12. Leg de kaartjes op de kop en laat de kinderen er vier uit kiezen. Vorm hiermee een tijd. Wat doen de kinderen op dit tijdstip?

Maak daarna met 4 willekeurige cijfers een datum. Kan iemand iets bedenken dat bij deze datum hoort? Zoek het eventueel op internet: is er bijvoorbeeld iemand jarig op deze datum?

Vertelling 8–12 jaar

Op de uitkijk

Nog één keer kijkt meneer De Heer de kring rond.

Ze staan in de grote hal van het huis: meneer De Heer zelf, de schoonmakers, de tuinman, het keukenpersoneel en de boekhouder. Meneer De Heer heeft een hoed op en een grote koffer in zijn hand.

‘Zullen jullie goed voor alles zorgen?’ vraagt hij nog maar eens. ‘De planten water geven? Het huis netjes schoonhouden? De post in stapeltjes leggen en niet vergeten de goudvis te voeren?’

‘Ja meneer, nee meneer’, zeggen de bedienden braaf.

Dan kijkt meneer De Heer naar mevrouw Tuur, die altijd de deur opendoet voor bezoek. ‘En jij’, zegt hij tegen mevrouw Tuur, ‘jij moet op de uitkijk staan. Weet je wat ik fijn zou vinden? Dat ik niet eens hoeft aan te kloppen als ik thuiskom. Dat de deur al voor me openzwaait als ik eraan kom. Maar: ik weet nog niet wanneer ik kom. Het kan ’s ochtends vroeg zijn of midden op de dag of ’s avonds laat. Misschien kom ik zelfs midden in de nacht! Daarom moet je heel goed opletten. Wil je dat voor me doen?’ Mevrouw Tuur knikt.

Nog één keer kijkt meneer De Heer de kring rond. Hij pakt zijn hoed van zijn hoofd en zwaait ermee. ‘Dag allemaal!’ roept hij. ‘Tot ziens hoor! Héél graag tot ziens!’ De bedienden zwaaien hem uit als hij door de grote voordeur gaat. Ze vinden het jammer dat hij weggaat. Maar hij komt terug, dat weten ze zeker.

Als meneer De Heer weg is, gaan alle bedienden aan het werk. En mevrouw Tuur? Die gaat bij de deur staan. In de deur zit een klein raampje, een kijkgaatje. Mevrouw Tuur schuift het gordijntje weg en begint te kijken. Ze ziet de weg, ze ziet de lucht, ze ziet soms een reiziger. Maar nog geen meneer De Heer. De hele dag blijft mevrouw Tuur staan kijken – behalve als ze even snel iets wil eten, dan neemt een andere bediende het van haar over. En ’s nachts, als ze héél eventjes wil slapen, neemt iemand anders haar plek in. Maar zodra ze uitgerust is, is ze weer terug. Ze houdt haar hand aan de deurknop, zodat ze hem snel open kan zwaaien als meneer De Heer thuiskomt. Want hij komt terug – dat weet ze zeker!

Vandaag is de adventstijd begonnen. We vieren dat God naar de mensen toekomt. We weten niet precies wanneer en hoe het zal gaan. Daarom letten we goed op. We kijken heel goed of we al iets zien van God die dicht bij ons komt. Als we dat doen, dan lijken we wel een beetje op mevrouw Tuur!

Mattijs Weegenaar